

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie T-344/08 EnBW Energie Baden-Württemberg przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji SG.E.3/MV/psi D(2008) 4931 z dnia 16 czerwca 2008 r. oddalającej wniosek EnBW Energie Baden-Württemberg AG o udzielenie dostępu do akt postępowania COMP/F/38.899 – Rozdzielnicze z izolacją gazową w zakresie, w jakim Komisja Europejska zaniechała orzec w przedmiocie wniosku EnBW Energie Baden-Württemberg AG w odniesieniu do żądania udzielenia dostępu do dokumentów objętych kategorią 5 lit. b) akt sprawy.
- 3) Skarga wniesiona do Sądu przez EnBW Energie Baden-Württemberg AG w sprawie T-344/08 zostaje w pozostałym zakresie oddalona.
- 4) Komisja Europejska i EnBW Energie Baden-Württemberg AG pokrywają własne koszty.
- 5) Królestwo Szwecji, Siemens AG i ABB Ltd pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 287 z 22.9.2012.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State – Niderlandy) – A.M. van der Ham, A.H. van der Ham-Reijersen van Buuren przeciwko College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

(Sprawa C-396/12) (¹)

(Wspólna polityka rolna — Finansowanie z EFRROW — Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich — Redukcja lub anulowanie płatności w razie nieprzestrzegania zasad wzajemnej zgodności — Pojęcie „umyślnej niezgodności”)

(2014/C 112/08)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: A.M. van der Ham, A.H. van der Ham-Reijersen van Buuren

Strona pozwana: College van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Raad van State – Niderlandy – Wykładnia art. 51 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277), zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 74/2009 z dnia 19 stycznia 2009 r. (Dz.U. L 30, s. 100), art. 23 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich (Dz.U. L 368, s. 74) oraz art. 67 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiając[ym] wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników (Dz.U. L 141, s. 18) – Wsparcie rozwoju obszarów wiejskich – Redukcja lub anulowanie płatności w przypadku nieprzestrzegania norm – Pojęcie umyślnej niezgodności

Sentencja

- 1) Pojęcie „umyślnej niezgodności” w rozumieniu art. 67 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wdrażania wzajemnej zgodności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniu Rady (WE) nr 1782/2003 z dnia 29 września 2003 r. ustanawiając[ym] wspólne zasady dla systemów pomocy bezpośredniej w zakresie wspólnej polityki rolnej oraz określonych systemów wsparcia dla rolników i art. 23 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1975/2006 z dnia 7 grudnia 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 w zakresie wprowadzenia procedur kontroli, jak również wzajemnej zgodności w odniesieniu do środków wsparcia rozwoju obszarów wiejskich należy interpretować w ten sposób, że wymaga ono naruszenia zasad wzajemnej zgodności przez beneficjenta pomocy, który zmierza do stanu niezgodności z tymi zasadami lub – nie zmiierzając do takiego stanu – godzi się na ewentualność, że może on nastąpić. Z prawem Unii nie jest sprzeczny przepis krajowy, który tak jak ten, którego dotyczy postępowanie główne, wiąże podwyższoną moc dowodową z kryterium istnienia długoterminowej trwałej polityki, pod warunkiem że beneficjent pomocy dysponuje w danym wypadku możliwością przeprowadzenia dowodu na brak elementu umyślności w swoim zachowaniu.
- 2) Artykuł 67 ust. 1 rozporządzenia nr 796/2004 i art. 23 rozporządzenia nr 1975/2006 należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji naruszenia wymogów wzajemnej zgodności przez osobę trzecią, która wykonuje prace na zlecenie beneficjenta pomocy, wspomnianego beneficjenta można uznać za odpowiedzialnego za to naruszenie, jeżeli jego działanie miało znamiona umyślności lub niedbalstwa w formie wyboru tej osoby trzeciej, nadzoru nad nią lub udzielonych jej instrukcji, i to niezależnie od znamion umyślności lub niedbalstwa w zachowaniu wspomnianej osoby trzeciej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 379 z 8.12.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 27 lutego 2014 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Pro Med Logistik GmbH (C-454/12) przeciwko Finanzamt Dresden-Süd, i Eckard Pongratz, działający w charakterze syndyka masy upadłościowej Karin Oertel (C-455/12) przeciwko Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt

(Sprawy połączone C-454/12 et C-455/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 12 ust. 3 — Kategoria 5 w załączniku H — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 98 ust. 1 i 2 — Punkt 5 załącznika III — Zasada neutralności — Przewóz osób i ich bagażu — Przepisy państwa członkowskiego przewidujące w odniesieniu do przewozu taksówką inną stawkę podatku VAT niż w odniesieniu do przewozu wynajmowanym samochodem z kierowcą)

(2014/C 112/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: Pro Med Logistik GmbH (C-454/12), Eckard Pongratz, działający w charakterze syndyka masy upadłościowej Karin Oertel (C-455/12)

Strony pozwane: Finanzamt Dresden-Süd (C-454/12), Finanzamt Würzburg mit Außenstelle Ochsenfurt (C-455/12)

Przedmiot

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Bundesfinanzhof – Niemcy – Wykładnia art. 98 ust. 1 w związku z pkt 5 załącznika III do dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1) oraz art. 12 ust. 3 lit. a) akapit trzeci w związku z pkt 5 załącznika H do szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1), ze zmianami – Zasada neutralności – Uregulowanie państwa członkowskiego przewidujące odmienne traktowanie do celów podatku VAT usług identycznych z punktu widzenia konsumenta i zaspokajających te same potrzeby – Odmienne traktowanie przewozów chorych dokonywanych taksówką w stosunku do przewozów chorych dokonywanych wynajmowanym samochodem z kierowcą